

عنوان مقاله:

ارزیابی و پهنه بندی محدوده آسایش بیوکلیماتیک انسانی با استفاده از شاخصبیکر (CP) در محیط (GIS مطالعه موردی: استان خوزستان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فریده مرتضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد آب و هواشناسی (اقلیم شناسی)، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز

رضا برنا - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز

خلاصه مقاله:

آسایش یکی از مهمترین عوامل موثر در زندگی انسان است، و شناخت شرایط زمانی و مکانی این مسئله نقش اثرگذاری در برنامه ریزی برای رفاه و پیشرفت جامعه انسانی دارد. تغییرات فصلی در عناصر آب و هوایی آسایش زیستیانسان را تحت تاثیر قرار می دهد. یکی از اهداف مهم اقلیم شناسان شناخت نواحی دارای آسایش اقلیمی در زمان های مختلف است. راحتی و سلامت انسان در محیط طبیعی، رابطه مستقیمی با وضعیت اقلیمی از قبیل درجه حرارت، رطوبت، دما و ساعات آفتابی دارد. دمای ظاهری شاخصی برای بررسی توام دما و رطوبت نسبی بر اساس راحتی انسان معرفی شده است. در این پژوهش سعی شده است، آسایش یا عدم آسایش انسان بر اساس داده ها و شاخص زیستاقلمی بیکر و با استفاده از اطلاعات آماری هواشناسی ایستگاه های سینوپتیک استان خوزستان طی دوره آماری 20 ساله (1372-1392) ارزیابی شود. نتایج حاصل از شاخص بیوکلیمایی بیکر (CP) و نقشه های پهنه بندی شده شاخص مطالعاتی در محیط GIS مشخص گردید که به طور کلی ماه های اردیبهشت و مهر و آبان بهترین ماه های آسایش اقلیمی و گردشگری می باشند و پس از آن ها ماه فروردین مناسب گردشگری می باشد. بر اساس شاخص بیوکلیمایی بیکر (CP) در ماه های خرداد، تیر، مرداد و شهریور، تمام ایستگاه ها به جزء ایستگاه ایذه که دارای شرایط آسایش بیوکلیمایی است؛ بقیه ایستگاه ها دارای شرایط اقلیمی فشار بیوکلیمایی می باشند.

کلمات کلیدی:

اقلیم، آسایش بیوکلیماتیک انسانی، شاخص بیوکلیمایی بیکر، (CP)، GIS استان خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458832>

